

Bijhouden website kost heel veel tijd

Amerikaan met Indiaanse wortels maakt symboolringen met overlays

Zhaawano Giizhik heeft een ruime woning met atelier in Warffum, helemaal boven in de provincie Groningen. Hij voelt zich daar uitstekend op zijn plek, hoewel zijn *roots* heel ergens anders liggen, namelijk in de Verenigde Staten. Zhaawano stamt af van de Ojibwe-Indianen en heeft zich verdiept in de cultuur – en dan met name de sieradencultuur – van talrijke Indiaanse volken. Onder de merknaam ZhaawanArt vervaardigt hij nu uitsluitend trouwsieraden, zowel ringen als hangers, colliers en oorsieraden. Hij maakt hiervoor veelvuldig gebruik van de overlay-techniek.

Naar deze ruime, prettige plek komen klanten uit heel Nederland en Vlaanderen om ringen-voor-de-rest-van-hun-leven uit te zoeken.

Vanuit het hele land – en ook vanuit Vlaanderen – weten mensen Zhaawano te vinden; dat komt door zijn website, die je niet kunt missen als je op zoek bent naar trouwringen. De edelsmid besteedt dan ook het overgrote deel van zijn tijd aan het up-to-date houden hiervan, juist omdat hij zo goed beseft dat de website zijn etalage is. "Iedere keer als Google weer nieuwe criteria aanneemt voor de *ranking*

van sites, speel ik daarop in", vertelt hij, overigens in accentloos Nederlands. "Ik wil namelijk in elk geval op de eerste pagina van de zoekresultaten blijven staan."

Krijgsgehuil

De meeste mensen die bij hem komen voor een paar trouw- of vriendschapsringen, hebben niet specifiek iets met

Ellen de Vries

→

Same As Earth And Sky: de zwarte lijn is mogelijk doordat het onderste plaatje van zilver is (geoxideerd). In deze ringen zijn de gezichten van twee geliefden zichtbaar, die naast elkaar liggen en met een open blik naar de lucht kijken. Hun lichamen lijken één te zijn met elkaar, en tevens geheel op te gaan in de gloeiende, contrastrijke belijningen die het oppervlak van Moeder Aarde belichamen. "Twee mensen, die een spiegelbeeld van elkaar zijn, en van het grote universum waar ze samen deel van uitmaken..."

Deze set ringen, Wonderbaarlijke Liefdesgeschiedenis van de Vissermarterster genaamd, bestaat uit elkaar aanvullende designs van warm geelgoud met een roodgouden inlay; de achterkant (linkerring) en de binnenkant (rechterring) is van zilver.

In een andere dan de overlay-stijl: Helderheid Vult Onze Plechtige Harten. Deze witgouden ringen, duidelijk(er) herkenbaar als Indiaans, zijn voorzien van een markies geslepen diamant en amethyst gezet in geelgoud. Het witgoud is niet gerodineerd, waardoor de natuurlijke kleur behouden is gebleven.

Dit paar ringen heet Als Een Ster In Mijn Ogen; het onderste plaatje is van geelgoud, het bovenste van rood- met witgoud. In de contourlijn zijn twee gezichten te zien, van de geliefden. Deze ring verbeeldt hun onderlinge verbintenis, maar ook die met de aarde, met de lucht en met de sterren van het heelal.

→ Indianen, zo vertelt Zhaawano. En dat heeft hij eigenlijk ook liever, want "de mensen die zich wél aangetrokken zeggen te voelen door 'de' Indianen, hebben vaak een heel karikaturaal beeld: óf van verentooien en krijgsgewul, óf van nobele natuurmensen, een Hollywood- of een New Age-beeld, die beide niet kloppen met de werkelijkheid. Er zijn honderden Indianenvolken, allemaal met hun eigen cultuur en gebruiken. Daar vertel ik natuurlijk wel graag iets over als mensen geïnteresseerd zijn, maar het hóéft niet."

Raam open

Mensen die, op basis van de talrijke foto's van trouwringen op Zhaawano's website, naar Noord-Groningen afreizen, zitten sowieso meestal al snel zo'n uur of drie met de ontwerper te praten. Ze kunnen namelijk weliswaar 'gewoon' een paar ringen kiezen uit de bestaande lijnen (met

poëtische namen als Moed, Respect, Oprechtheid, Wijsheid,...), maar Zhaawano vindt het eigenlijk leuker om hun *persoonlijke* verhaal te verwerken in een paar ringen in dezelfde stijl. Dat wil zeggen dat hij de rode draad uit hun gezamenlijke leven op een abstracte en universele manier stileert in de ringen. En ja, natuurlijk mag daar best ook het vleugje romantiek bij komen kijken dat mensen nu eenmaal associëren met trouwringen; hoewel Zhaawano zichzelf beslist niet als romanticus zou omschrijven, probeert hij wel altijd het juiste evenwicht te vinden tussen zijn kunstwerkjes en het verwachtingspatroon van de trouwlustigen... "Bij het stereotype beeld van 'Het Huwelijk' waar de commerciële trouwindustrie ons in wil doen geloven, denk ik wel eens: 'Halleluja, mag er even een raam open?!' Maar gelukkig hebben de jonge geliefden die bij mij komen meestal niet zoveel op met dergelijke nepromantiek."

Symboliek in de ring

Piepjong zijn trouwens de meeste stellen die bij Zhaawano komen niet meer: de meeste klanten van de edelsmid zijn ten minste dertig, maar vaak wat ouder; hij ziet regelmatig mensen langskomen met tweede-huwelijksplannen.

"Juist die mensen hebben vaak meer belangstelling voor symboliek in de ring zelf", heeft hij geconstateerd. "Zeker als dat kan voor een prijs die niet of nauwelijks hoger ligt dan een paar 'juweliersringen'. In Nederland kan ik niet meer vragen voor de ringen dan tussen de duizend en tweeduizend euro per paar, met een enkele uitschieter naar boven. Meer zijn mensen hier niet bereid te betalen; het begrip 'kunst' is daar in Nederland niet gangbaar genoeg voor in deze branche. Als ik er meer voor wil maken, moet ik óf naar de Verenigde Staten terug, óf naar Italië of Duitsland. Maar goed, ik heb het hier

De ringen Sun Path zijn aan de buitenkant voorzien van "het diagram van de levensweg", en aan de binnenkant van een zonnelynsymbool, dat ook is uitgezaagd. Deze ring is vooral populair bij tweede huwelijken, als mensen weten hoe grillig een levenspad kan verlopen.

Symbolen op het Pad van de Voorouders: roodgouden trouwringen met een witgouden rand. Geliefden kunnen in deze ringen 'hun' totemsymbolen laten uitbeelden.

Voor Eb & Vloed liet Zhaawano zich inspireren door het getij van de Noord-Amerikaanse Grote Meren. De buitenkanten bestaan uit twee helften: van gematteerd roodgoud en gematteerd palladiumwitgoud. De binnenkanten zijn van zilver. De scheidslijn tussen beide helften, die de golven van de Great Lakes voorstellen, is geoxideerd.

De ringen Vlinderdans zijn aan de binnenkant voorzien van een roségouden vlinder die is ingelegd in een eerder uitgezaagde ruimte in het onderste plaatje geelgoud. De inleg is zo gemaakt dat de contouren zichtbaar blijven.

naar m'n zin en ik tel dan gewoon maar niet al m'n uurtjes..."

Overlay-techniek

Die uurtjes zitten 'm met name in de overlay-techniek die Zhaawano toepast op de manier die is ontwikkeld door de Hopi-Indianen uit Arizona in de eerste helft van de vorige eeuw. "De burens van de Hopi, de Navajo, maakten in die tijd zilveren sieraden met turkoois waarmee ze goed geld verdienen", vertelt Zhaawano. "Dat zagen de Hopi en die wilden dat ook, maar dan in een heel andere stijl. Ze hebben toen de traditionele designs van hun keramiek en manden op een minimalistische manier vertaald in hun sieraden, en dat bleek het beste te werken met gebruikmaking van de overlay-techniek."

Zhaawano ontwikkelde deze techniek verder door en verwerkt er nu de designs van *zijn* Indiaanse voorouders in, gekenmerkt door dunne, grillige contourlijnen.

Ajour zagen

"Bij de overlay-techniek soldeer je twee plaatjes edelmetaal op elkaar", legt Zhaawano uit. "En het bovenste plaatje kan dan ook nog weer uit twee delen bestaan, zoals een witgouden tegen een geelgouden helft aan. Uit het bovenste plaatje zaag je *ajour* het gewenste patroon uit. Vervolgens soldeer je de plaatjes op elkaar en heb je dus een ring met een verdiepte patroon erin. Wil je dat verdiepte lijntje zwart hebben, dan moet het onderste plaatje van zilver zijn; dat kun je oxideren."

(Desgewenst kun je natuurlijk ook uit het onderste plaatje een patroon of een figuurtje zagen, dat je al dan niet inlegt met edelmetaal in weer een andere kleur. Dat is te zien op de foto van de ringen Vlinderdans. De plekken waar de patroontjes zijn uitgezaagd in het bovenste en in het onderste plaatje, mogen dan natuurlijk niet over elkaar heen vallen.)

Soldeernaad

"Al mijn ringen hebben een soldeernaad", vervolgt Zhaawano. "Bovendien zijn ze allemaal vrij breed. Daarom maximeer ik het aantal plaatjes dat op elkaar gesoldeerd wordt ook tot twee: met drie zou de ring te dik worden, terwijl-ie dus ook al relatief breed is. Het moet wel stijlvol blijven."

Volgens hem leiden de 'driedimensionale' ontwerpen er niet toe dat de uitsparingen in de ringen gauw vol met vuil en zeep gaan zitten: de zaaglijnen zijn maximaal een halve millimeter diep. Wel adviseert hij mensen ze af te doen onder de douche en als ze bijvoorbeeld in de tuin werken.

Voor meer informatie:
www.unieketrouwringen.nl

